

(૩)

૧૫ શ્રો-પુત્રપા નિશ્ચય કરે છે, તેઓ પોતાના
 ૧૬ પવિત્ર પ્રયત્નના પ્રમાણમાં શરીર આદૌ અ
 ૧૭ તાયવી-ટકાવી અથવા વધારી શકે છે એટલુ
 ૧૮ નહિ પણ પોતાની બિવિધની પ્રજાને પણ
 ૧૯ પેની જ નિરોગી નિપજાવવા શક્તિવાન
 ૨૦ થઈ શકે છે ‘શરીરમાન્ય સ્વતુ ધર્મસાધનમ્’
 ૨૧ એ ન્યાયે પણ શરી ને ટકાવી રાખના બ્રહ્મ
 ૨૨ ધર્મની અગત્ય અનિવાર્ય છે

૨૩ • જાડીરમૌ-દર્થ-નિયમિત રીતે શુદ્ધ
 ૨૪ નદોના નાત્તિક ખોરાક લેવાથી, મન-વચન-
 ૨૫ યાથી શુદ્ધ બ્રહ્મચર્યનું પાલન કરવાથી
 ૨૬ મને અને પ્રકારની આધિ બ્યાધિવડે થતી
 ૨૭ પીર્યજાનિ મહાવિવેકયોગે અનુકાવનાથી પરિ
 ૨૮ શ્રામે અતરમા જે સુખશાન્તિ, સ્વચ્છતા,
 ૨૯ નિતોર અને પ્રસન્નતા પ્રસરે છે તેથી શરીરમા
 ૩૦ પણુ ગુવાળી પુણસૂરતી પ્રસરે છે અને તે
 ૩૧ નજ સતતિને પણ વારસામાં મળે છે બ્રહ્મ

તે ઉપગત સ્વતંત્રતા અને બુદ્ધિમાન
 ધીરવા પામે છે અને ચિત્તની પ્રસન્નતા જળ
 ાયા કે છે પરિણામે જે સતતિ થાય છે
 તે મધ્યગી રીતે આનંદનાયક નીવડે છે તની
 ક્ષતિભ્યંત્રી મતતિ પણ મુદ્દર અને મજબૂત
 ધાની, બલિષ્ઠ, ઈલાચુષી અને પુરુષાર્થો જનવા
 મે છે, તેથી તે ખરેખર અવપરસ્થિત કરવા
 ન્ય થાય છે ક્ષતિભ્યંત્રી પ્રભાવથી આત્મ
 ા પણ અત્યંત ખીલવા પામે છે અને તે
 ાનો ઉચ્ચેગ બહુ મારી દિશામા કરી મકામ
 જેથી પરિણામે સર્ગ કમ ઉચ્ચાધિને લાગી,
 હાય અનંત મુખના સ્થાનરૂપ મોક્ષ પ્રાપ્ત
 હું શેડ છે ક્ષતિભ્યંત્રીનો આનો અચિ ત્ય પ્રભાવ
 તરી સુ માર્ગ સત્તજન બાઈ-ખડુંનોએ તેના
 મોત્યંત આદર કરવો સુક્ત છે વિનાશ્યાસ
 જવામા વિદ્યાર્થીદાન પર્યંત ક્ષતિભ્યંત્રી પાગ
 તની અત્યંત જરૂર છે કહ્યું છે તે ન્યા મુખી

Kāntulal B Kapadia

‘કરાય છે (ગુણો મમ મર્વત્ર પૂજા-તત્પારને
તપાત્ર થાય છે-પૂજાય છે અને મનાય છે)

૧. “ કાયર-કાતર જનો કંઈપણ મત્તમાર્થ
પ્રતિષ્ઠાદિકે ભગ થવાના બય માત્રથી આદ
મેરતા જ નથી, મધ્યમ જનો તેને પ્રલાપ
જેભાણી-માભગીને આદરે છે પણ વિદ્ય આબ્યે
: તે તથા દે છે પણ દક્ષ-ડાઘા-ચકોર જનો
જોતો ગમે એવા વિદ્યા આબ્યે છતે પણ આદ
શરિકા મત્તમાર્થને અત મુખી નિર્વહે છે ”

“ પ્રથમ જ તપાનો ક તમે જે કાર્ય
શકરના મક પ કયો છે તે હજીપણુભર્યો છે
કે નહિ ? અને જો તે સક પ દક્ષના-ડાઘા
પણુભર્યો જ હોય તો ગમે તેવા વિદ્યા ઉપ
ર સ્થિત થાય તો પણ તેથી તમે ડગરો નહિ-
જો ચલાયમાન થાઓ નહિ-તેમા અડગ રહેજો ”

૨. ‘ ચૈત્યપૂર્વક અત બારી રાખવાથી ગમે
જા તેવા કુશર કાર્ય પણ સાધી શકાય છે ’

(૧૦)

‘ આકરી વગર બાખરી નથી ’ ૧૬
 કયા વગર કાં મળતું નથી ’

‘ જેનું વાવગો તેનું વણગો ’ ૧૭
 પાલગો એનું કમાગો ’

‘ આપ સમાન બધા નહિ અને
 સમાન જળ નહિ ’

‘ જાનમહેનત (ક્ષતી Help) ઉપર
 વિશેષ વિધાન રાખો-સ્વાચ્છી અને, બીજા
 વિધાન ઉપર બેઠી રહીને આરસ્યને ન
 પોષગો-નહિ વધારગો ’

નિયમિત કામ કરવાની ગેરથી મદુ મર,
 સત્તા-અનુકૂળતા થવા પામે છે

‘ તમારા દરેક કામ માં બને તપ્પા નિય
 મિત (Regular) માઝ્યા-થા પ્રયત્ન કરો
 સરવગાથી અને મારી રીત કામ કરવાની એન
 જાણી બીજા કોઈ સરસ રીતિ નથી નિયમિ

ાર્થ કરનાંગત્વો મમે તેજા કામ મળથી કરે
 ૧ અને અનિયમિત કામ કરનારા એકાદ કામ
 રવામા નજ નાશીયાન થાય છે

‘ સપૂર્વક નિયમિત કામ કયા પડી જે
 વેદાન્તિ મમે છે તન્ના ખરી મીકાશ આવે
 ૨ કેમકે તેથી આત્મસત્તાપ પ્રાપ્ત થાય છે
 ચિત્ત નસત રહે છે)

‘ અનિયમિતપણે કામ કરનારને આત્મ
 તાતને બદલે બુધા મળાપો થયા રહે છે
 ચિત્ત અનસત અને ઉદાગી રહ્યા ક છે) ’

‘ નિયમિત કામ કરતાને નિઃ કાર્ય
 નેમા થદા બની રહે છે તેથી તે પ્રાપ્ત
 ૩ C સાપૂર્વક મારી રીતે કરી શકે છે
 ૪ ઉત્તરુ અનિયમિત કામ કરનારમા બને
 આ વાત અવાનુભવ સિદ્ધ મમજી શકાય
 ૫ છે ’

અર્થ છે સ્પર્શેન્દ્રિય રમેન્દ્રિય પ્રમુખ
 દ્વિયોના વિદ્યોને વશ થઈ જઈ તેમા
 પ્રસન્નિ ધારવાથી, ક્રોધાદિક ક્રમોને વશ
 થઈ અથ જની જવાથી, મન વચન અને
 યાને ચેત્ય નિયમમા નહિ રાખતા મોકળા
 હી દવાથી અને મૈત્રીપ્રમુખ ઉદાર ભાવનાથી
 ૨ રહી તુચ્છ સ્વાર્થવશ થઈ પરપોશાદિક
 જનીતિ-અન્યાય આચરવાથી મૂઠ જને
 વિવિધ પ્રહારથી બેનથીજ રહે છે જેઓ
 તુચ્છ વિપ્રમુખમા લવચાઈ પવિત્ર પ્રહાર-
 ફેનું પાવન કરતા નથી તે ભાર્થ-બહેને સાચા
 (વાસ્તવિક) મુખના મધને પણ પામી શકતા
 નથી અમત્રવાળા યા બ્યભિનારી છુનથી
 તેઓ પાતે જ પોતાના અવિધ્ય ઉપર સખ્ત
 દ્રષ્ટકા મારે છે અને પોતાનો સતનિતુ પણ
 સત્યાનાશ વાળે છે વિપ્રાસન્ન જનેનો
 સતતિ પણ નિર્માલ્યપ્રાપ્ત અને છે, જેથી તે

અચર્ય ૧૧ મેં નહિયે એન્દ્રિય પ્રમુખ
 નેદ્યોના નિયોન વગર મળે તમા
 પ્રાપ્તિ થા ચાલો ક્રાપાદિક કાચોને વચ
 ૬ અમ જાતી જાણી મન વચન અને
 યાન થો ૪ નિવમમા નહિ જાણતા મોગા
 ની દેવધો અને નેત્રપ્રમુખ દ્વાર આવનાથી
 દી તુ-૭ મ્વાચ વચ થા પરપીકાદિક
 નોનિ-અન્યાય આ રજવાથી મુક જને
 વિત્ર ક્ષમવચથી મેનશીજ રહે છે નેઓ
 પ્રમુ વિદ્યમુખના લગચાઇ પવિત્ર ક્ષમચ-
 નું પાલન કરના નથી તે બાઈ-બદોનો સાચા
 વામ્નવિ) મુખના ગધને પણ પામી શકતા
 થી અસક્ષવાગા થા વ્યભિચારી છવનથી
 તમે પોત જ પોતાના બવિધ ઉપર અખત
 મ્મકા મારે છે અને પોતાની સતનિનુ પણ
 મત્તાનાથ વાગે છે વિદ્યામહન જોની
 સતનિ પણ નિર્માન્યમાય બને છે, જોથી તે

પ્રભો યશસ્વીર્તિની હ માર જોઈ જ રહે છે
 તો ત્વ નહુ કોઈ તેમના સુખોત્કર્ષીતન કન્વા
 કેવલાય છે અને તેમની કીર્તિ જગતમા
 માણ હો છે પ્રજાચર્યનુ દદ ત્વન મરવાથી
 સહ પશ્યમિ જોવી તો દદ યવા પામે છે કે
 તના નિશ્વસનને જાણવા કોઈ સમર્થ થઈ
 શકતુ નથી અને જોવા દદ નિશ્વસન ઉપર
 જ મક્કા ધર્મમિદ્ધિનો આધાર રહે છે જોવો
 જ્ઞાની પુરોનો મ્વાનુભવ છે વાસ્તવિક રીતે
 જોના અન્યભિચારી-નિર્દોષ જીવન જીવુ એ
 જ શુદ્ધ પ્રજાચર્ય સમજવાતુ છે એવુ શુદ્ધ
 પ્રજાચર્ય જીવન જીવે ને પવિત્ર સ્ત્રી-પુરુષોની
 જ ભવિકારી છે તેમને મહાસથ ધન્યરાદ ધરે
 છે 'મહાસથનેવ ત્વા વિપયામમિ અથવા વ્ય
 ભિચારી જીવન જ સમગ્ર આપ જોતુ મુશ્કેલ છે'

અર ! ત્યારે એ એ ઇન્દ્રિયના દોષથી
 પતંગીયા, ભમરા, માલ્લા, પાથીઓ અને

અપ્રહસેવાના માણ ફળ

માન (મર્યાદા) વગર મૈથુનક્રીડા યા વિપયા
 ઝગ્નિવટે વધ્યત્વ (સત્તાનગ્નિવટે) પ્રાપ્ત થાય
 ૩ યા તો માલ વગરની-નમાલી બહુ પ્રજા
 પેદા થાય છે સ્ત્રી જાતિને અત્યંત વિચારસાગ્રિ
 ૪ વિચારનાથી વૈધ ય-વિધવાપણ અથવા
 ૫ યાપો આવે છે એ ઉપર ત ધર્મકર્મમા
 ૬ જ એથી જારે અતરાય નડે છે એ આદિ
 ૭ બનેક આપદાથી જાયવાનો ઉત્તમ માર્ગ એ
 ૮ કે આપણે આપણી વિષયેન્દ્રિયોને નિય
 ૯ મામ રાખી પ્રસન્નચર્ચના પ્રાણુભૂત નિજ વીર્ય-
 ૧૦ ઇન્દ્રિય સારી રીતે સરસજ કરવુ એથી જ
 ૧૧ સર્વ ઇષ્ટકાર્યની સિદ્ધિ થઈ શકે તેમ છે, એ
 ૧૨ દાવિ વિસરી જવુ જોઈએ નહિ

મુદ્ધ અભ્યર્થની રૂઢી અને આત્મનિર્માદિ માટે વિધાયક નિયમો

૧ મુદ્ધ-નિર્મા-અવિધારી વાનાવરણમા
જે વસતુ ૨ માન્ત વૈરાગ્યરમ ઉપજ એવી જ
ધર્મકથા કહેવી કે માબગવી ૩ જગી અનેક
પ્રકારના વિષયવિકારો ઉપજાતી જાય એવા જ
આસન-પદ્માસન, વીરાસન પ્રમુખ યોગાસન
અને મુદ્ધાને ધારણ કરવા લગ્ન રાખવું ૪
૧૨મ શાન્ત મિનમુદ્ધાને યા મત મુમાધુમુદ્ધાને
નીરખી આત્મનિરીક્ષણ કરવું-વિષયમ્ભાયને
ગમાવી દેવા ૫ સનમ મતિ કે સદ્ગુણી જ્ઞાતી
મગાતે જ જોણી કરી ૬ મેની મુદ્ધન કર
ણીને અનુમોદી અને અભિનવ મુદ્ધન મ્લેષી
કરવાની ખત રાખી ૭ મદાય પ્રેમથી જ્ઞાતા
મૂળનું પાન કરવું ૮ નગામી કુચવીમા વખન
મુમાવીનદિ દેના ઉત્તમ ચરિત્રો માનગવા, સબા
દવા અથવા ગમે તે પ્રમગમાથી મુનોધ મેળવી

૪ જાગ્ર-સ્નાનપાન શરતુ રહે ત્યા મુખી
શ્રી પુરુષ-અન્ય પ્રજાચર્ય પાળતા હેલુ જોઈએ

૫ જા-ય-શિશુવયમા મત્વીન સસ્કારોધી
માગકા જયવા સામે એવી જીન વડીલોએ
રાજની જોઈએ

૬ મમોદીપક યા ઉત્તેજક અથવા વિકાર
જનક પદાર્થોનુ મેનન બધ થલુ જોઈએ

૭ પ્રજાચર્યના પ્રત્યક્ષ અને પરામ બાલો
યોગ્ય વખતે બરાબર નમજવા જોઈએ

૮ આવા પવિત્ર નિયમોનુ જીવન વહતા
સ્ત્રી-પુરુષોથી ઉત્પન્ન થતી પ્રજા જ સ્વપર
ક વાલુ કરી શકશે

અવેશ કે મમાજનો ઉદાર કરવા માટે આવા
પુનરતનો જ મમર્થ થઈ શકે છે તેથી-આવા
પુનરતનો ખેડ કરવા માટે ડર જલુ યા
મુજબના પવિત્ર નિયમો અક્ષિત કરીને

તમનાથી ઉત્પત્ત થયેલી પવિત્ર પ્રજા પત્તુ પોતાના
જનનથી વીર પગાક્રમથી વિદ્યા-કળાના બળે નિજ
તબક્કા મનશુ નિજ નિજ દેશ કે સમાજનો
િંદા કરવા સમર્થ થઈ શકે અને પશ્ચિમામે
મને જાન્યારાત્રીઓનું પણ હિત થઈ શકે

જ બહુમાર, મુશ્કેલી યોગી મુશ્કેલીઓ
બને વિજય શેઠ વિજયા શેઠાણી જેવા જ
હત દ્રશ્યો જાણી તમને આદર્શરૂપ લેખી
મજબૂત બાંધે કમળે નેમ્મોએ એવા પુન
સ્તોત્રની આપણને બહુ જરૂર છે મત્ત્ય હાલ
છે *Liberty begins at home*

Example is better than precept
એ ન્યાયે આપણે જાને જ મને તેનું બ્રહ્મચર્ય
પાળના પ્રયત્નશીલ થવું જોઈએ આગળ થઈ
મયેવા આદર્શરૂપ અનેક ઉત્તમ સત્તા
મત્તોના પવિત્ર નામોનું આપણે નભાતે
અમલુ ઠીએ છીએ તે તેમના જેવા પવિત્ર

ના વચનાનુસારે મારામા સામે ઉપયોગ
 માટે પ્રદ્યત્યર્થ પાગવાના બહુ જ જરૂર
 પ્રદ્યત્યર્થથી નિજ વીર્ય સુરક્ષિત રહે છે
 તથા અને ઉપયોગી કાર્યો કરી શકાય છે
 જે ગર્ભપણથી જ પોતાના બાગકોના હિત
 તેમના ઉપર શુભ સંસ્કાર પાડવા માત
 દિકે વડીલજનો પૂરતી કાગળ રાખે અને
 ના ઉપર કોઈપણ પ્રખરના મલીન સન્કારો
 ન પામે એવી પૂરતી ચીવટ રાખે તે
 ના બાલ્યા બાગકોની ઉત્પત્તિ ઘણી બહેલી
 પામે, એ નિ સંદેહ વાન છે બાગકોના
 મન કે વચન ઉપર કોઈ જાતની મારી
 ન થવા માટે ગળાંધાનથી માડી માત
 દિકે વડીલોએ કોઈપણ પ્રકારના મલીન
 ચારવિચાર કે વચનનો બ્યાપાર કરવો,
 વગેરે કે અનુમોંવા નહિ, પણ પોતાના
 મન અને વચનથી શુદ્ધ પ્રદ્યત્યર્થ પોતાના

કેવીક વખત માતાઓને ગર્ભભાવ અથવા
 કેમુવાવડ થવા પામે છે શરીરમા શૂદ્ર કે
 સણુકા આવવા માટે છે અને પ્રસૂતિ વખતે
 માતાને બાર વ્યવા મહન ઠરવા પડે છે
 બાવા અનેક દોષથી મુખ થવા સ્વપર લાભ
 સાચવવા માટે જ્યારથી ગભાધાન રહે ત્યારથી
 જ ગર્ભની રક્ષા નિમિત્તે માતા-પિતાએ
 વિવિધવિકાર તણને નિર્દોષ પ્રસૂત્યર્થ પાળવા
 પૂરતું લક્ષ રાખવું એ એક અતિ અગત્યનો
 વાત છે અને જેવા પ્રકારના ઉત્તમ લક્ષણ
 વાળા બાળકની પ્રાપ્તિ ઠરવા તેઓ ઈચ્છતા
 હોય એવા નકારના જ આવારવિચાર અને
 ગીતગાનાદિક ગભાધાન યવાથી માકીને ગવ
 પ્રસૂતિ પર્યંત તેમણે કર્યા કરવા જાઇએ એ પ
 અનેક અનુભવી જનોનું કેવળ લક્ષમા ગામ
 યોગ્ય છે સુદ અને મદદ થ બાળકને
 આ કથનનું ઉત્તમ રસ્ય સમજી શકે છે

પ્રદ, વીર્ય માન, તેજસ્વી, ક્રાન્તિવાન, પ્રતાપી,
 મનવાન, ઉત્સાહી અને પરદુ ખલજકબને
 યોના મુશિક્ષિન પ્રજાચારી યુવકો જ ખરે
 હગને આશીર્વાદરૂપ નીવડે છે હતિરામ

મુનિશ્રી કર્પૂરવિજયજી

—>૧૮—

પ્રત્યયર્થ

અમૃત જનિત્રસ્ય, પરમદૈવકારણમ્ ।
 માચરન્ બ્રહ્મચર્યં, પૂનિતૈરપિ પૂજ્યતે ॥૧॥
 રાધુષ મુસસ્થાના, દ્રુમહનના નરા ।
 જસ્તિનો મહાર્ષીર્ષા, ભવયુર્નદ્વાચર્યત ॥૨॥

—યોગશાસ્ત્રે

સાધાર્થ — ચારિત્રના પ્રાણમૂલ-અમ

(૩૫)

લક્ષણ સૂચ દ્રષ્ટી બાધવામાં
 છે, પરંતુ બારીમીથી વિચાર કરતા
 તે વક્ષણ " વિધવાબિવાપથી નિવૃત્ત
 તે છે તેને લીધે જ વીર્યનું સરક્ષણ થઈ
 , જોડે કે—જેટલે જેટલે અથો વિધ
 ના નાબૂદ થાય છે તેટલે તેટલે અથો
 મગ્નણ થઈ શકે છે, તેથી વીર્યમરક્ષણને
 પ્રણયર્થ દ્રષ્ટવામાં આવે તો તે મુખ્ય જ છે

પ્રાગ ભકાળ

લોકદ્રષ્ટિએ પ્રણયર્થની શરૂઆત જ્યાં
 લગભગ માત્ર વડે બંધુવાને થો
 કે ત્યારથી થાય છે, પરંતુ વિચાર કર
 છે કે—ખરેખરી શરૂઆત તો બાળક ના
 ના ગર્ભમાં હોય છે ત્યારથી જ થાય
 વાત નીચેના ઉ વેળથી સહ સમજાવે
 આજ સવારે વાવેવો અનાજનો દર

જુ કમ્તા હોય, દુરુપયોગ ન મરના હોય
 ; વખત મહાગર્યવાન મ્હેવાય છે, પરંતુ
 જ્યેષ્ઠા પ્રસન્નચર્યના મૃગભૂત સમ્પ્રદાય ગર્ભા
 રચાભાષી દાખલ થયે ન હોય છે નેપો
 વેધન ગર્ભમા જનો તે વખતે તેની માતાએ
 દુઃકના પીઠ નાનક ચિત્રો જોયા હતા, તેથી
 રેષોનિયત રત્નવીર થયાની વાત સુપ્રસિદ્ધ છે
 મેઘ, તોપ, ષાદુકના કે જીત લેઈપણ કયા
 નકે બવાજને માબજી બચથી થરથર ૫૫
 નારી ગર્ભિણી શ્રીઓના જન્મ સાહસિન,
 વીરભૂતિ કે નીક થયાની વાત કોઈએ
 આજની છે ? અનિદ પ્રમત આવવાથી કે
 અજાનનાને લીધે કોઈ મામાન્ય પ્રસંગોમા
 . જુ વારવાર રૂબ કરાવી-અત્મની ગર્ભિ
 ણીનુ વાગક ઉડાની ચહેરાનુ અને વીવા
 મહોદાનુ ન થયાનુ ઉ હરણ મળી રામો
 ખરૂ ? નિર્મયાદ હામી-હકુ શ્રી અપરિત

૧૧મીએમા આનુવ શિક (પરપનગત) મમ્મા
 નો કમ જલધોધની પડે ચાલુ જ હોય છે
 ૧૨મી જન્મધાન સ્ત્રી વિરથનાસાની પ્રદિત
 જ્વાળામા પાતાની આદુતિ નથી આપની,
 ૧૩મી જન્મધાન પોતાના કર્મવ્યની પા
 પ્રમાણિ નથી જોની, પોતાના પતિ સાથેના
 ૧૪મી જન્મધાન સુ આપણીથી ન પ્રવર્તતા
 ૧૫મી જન્મધાન જ વાત રીત વિગેરે વ્યવહારથી
 નેનાદ કરે છે, દુર્વિચારોના વાવાઝાદોમા
 સપક્ષતી નથી, મખીએ કે ખીજી મીએ
 સાથે ન હોજે તેવા વાતોસાપ કે હલકા પ્રકા-
 રેના ગીતોમા ભાગ લેતી નથી હુકામા
 પાતાનુ મન કામુમા ગખી ધેર્યથી ઇદિયોને
 કળમમા રાખે છે અને એક પલુ ફૂલ સ્પાર
 ૧૮મી જન્મધાન ન થવા પામે તેની જરોગર કાગજ
 રાખે છે તેની સતતનિ સુદર-સુધર આકારની,
 ૧૯મી જન્મધાન, પુરુષાર્થવાળી, મન ઉપર અસાધારણ

(૪)

સંખ્યાના પણ શરીર અને મનોભાગમા શ્રેષ્ઠતા
 સોમરનાર મનુષ્યો તેમના ઉપ હકુમત ચલાવે
 છે ભગવાન અને બુદ્ધિમાન થવું એ જ
 અવતરનાનું લક્ષ્ય છે શરીર અને મનોભાગમા
 પાછળ પરી દેતી પ્રજા શુ મહત્ત્વ ગણાશે ?
 આ અવસ્થા દૃષ્ટિથી જાગ્રત વધી જોડે એ તો
 જણાશે કે શરીર અને મનોભાગની મર્વોત્તમ
 શ્રેષ્ઠતા વિના પરમ પુરુષાર્થ (મોક્ષ) મૂળ
 વત્તો જ નથી, એ શ્રી મહાવીર પ્રજાના ઉપદેશ
 અને મુખિયી શિદ્ધ થાય છે વજ્રમયમતા
 તા પ્રમથયભુવાળા છનોજ મોક્ષને યોગ્ય છે અને
 જે વધારેમા વધારે શુદ્ધ વિચારવાનું હોવાથી
 જાનાવરણીયાદિ કમોનો નાશ કરે છે તે જ
 મોક્ષ મેળવે છે આ નિદાનો પણ શરીર અને
 મનોભાગ વધારવાની જ આપશ્યકતા સૂચવે છે

ધીંઝોને પોતાનો વિષય સારી રીતે પકડો
 ૧ છતાં ક્રમ માળગીને લીધે પરીક્ષામાં ન
 તા શુ કોઈએ નથી જોયા ?

શરીરમગની જટલી જરૂર વિચારમગમાં
 તેની જ જ કે તે કરતા પણ વધારે જરૂર
 દ્વ-અકમ આત્મચક્ષુ યા ચિંધામ રાખવામાં
 ને મન્દિર્યનિચક્ષુ (ચારિત્રમગ) ની પ્રાપ્તિ કર
 મા છે નિમજ્જ શરીરના મનુષ્યે કોઈ પણ
 તનનો હું નિશ્ચય કર્યો હોય તો તે શુ ટકી
 પકડે ? અથવા તો તે શુ સારી રીતે પાર
 પાડી શકે ? ચારિત્રમગ પ્રાપ્ત પ્રવામાં પણ
 શરીરમગની સારે આવશ્યકતા સ્વીકારવી પડે છે

શીત નદેશમાં ઉત્તરધ્રુવની શોધ કરવાના
 કે જીલ્લ કોઈ મદતવના કામ કરવાના અકમ
 નિશ્ચયને નિર્ગમ મનુષ્ય કયા સુધી વગમી
 રહી શકે ? તાકાત વિનાના માણસો અકમ
 નિશ્ચયને વગમી રહી શકતા નથી અને મન

(૪૫)

તરેલના રોગોનું લોગસ્થાન બનતું બધ
મુદ્ધિના બીજો મહત્તા જાય છે અને સ્મર
પ્રિત નહીં થયે થોડી પણ વાસ્તવિક વિચાર
ની ગાંઠ રહેતી નથી આ ઉપરથી મિદ્ધ
છે કે - મનોબળ અને ચારિત્રબળ શરી
ર હતા ઉપર અવલંબી રહ્યા છે વિશ્વબ્ય
યાના ઉજા અભ્યાસી વિદ્વાનોની પણ એ જ
વ સૂચનનારી દક્ષિણો નજરે તરી આવે
— " ગતિમાન સત્ત્વ પર્મશાષનમ્ " ' સ્મર
તિથાયા નીવન્તમ ' * આ પ્રભાસે ઉત્પત્તિને
ખરે પડેલાનારી શક્તિઓનું મૂળ કારણ
દીરગળા સિદ્ધ થાય છે અને શરીરબળ
ર્થસંરક્ષણને આભારી છે, માટે પ્રજ્ઞાચર્યની
આવશ્યકતા ।

X A Sound body has a sound
mind મજબૂત-તદુગ્રસ્ત શરીરવાળાને મજબૂત
ન હોય છે હોઈ શકે છે

રહેતું હોવા સંજોગ સ્થાન બનતું બાપ
 ૩, બુદ્ધિના બીજે સંકલ્પ બાપ છે અને સ્મર
 કૃતિ નહીં થયે થોડી પણ વાસ્તવિક વિચાર
 નવાની ગણિત રહેતી નથી આ ઉપરથી મિલ્ક
 થાય છે કે - મનોબળ અને ચારિત્રગણ શરી
 રની હતા ઉપર અવલંબી રહ્યા છે નિશ્ચય
 સ્થાના ઉદા અભ્યાસી વિદ્વાનોની પણ એ જ
 માત્ર સૂચનતારી ઉદ્ધિઓ ન હોય તરી આવે
 કે - “ નતીરમાન સ્તુતિ ધર્મસાધનમ્ ” “ વ્રત
 વ્રતિદાયા વીરભામ ” આ પ્રમાણે ઉદ્ધિતિને
 શિખર પહોચાડનારી શક્તિઓનું મૂળ કારણ
 શરીરબળ સિદ્ધ થાય છે અને શરીરબળ
 વીર્ય રક્તજીને આભારી છે, માટે પ્રજ્ઞાચર્યની
 અભ્યાસરચના છે

X A Sound body has a sound
 mind મજબૂત-તદુક્ત તરીકેવાગને મજબૂત
 મન હોય છે હોય સહ છે

(૫૧)

પાત્ર વર્ષના બાળકના સગપણ ન થવા
 એક પ્રવર્તિત કરશે એથી વધારે તપાસને
 દ્રુત વિગેરેમા બેસે અને ત્યાં બેઠેની
 મેની વાનવીત સામગ્રીમા ધ્યાન આપે,
 જણાશે કે વખતે એકાદ સ્ત્રી પોતાની
 કે ૧૮ વર્ષની પુત્રીને મતલી ન થનાથી
 કામ નાખતી હશે, અને જોઈ કોઈ સ્ત્રી
 કે ૨૦ વર્ષના પોતાના પુત્રને ક્યાદિ
 કર વ્યાધિમા સપડાયાની વાત કહેવાની
 કે અશુભોવડે મુખ ધોતી માલૂમ પડશે
 બધી દુર્દશાઓના બીજે સામાન્ય માણસ
 બાળી શકે તેવી રીતે નિરતર રોપાતા જ
 રહે એટલે કે માતાપિતાઓની પોતાની જ
 વે, કુવામનાઓ અને અન્યત આસન્નિ
 ના પ્રતિજિમ્મે કામગીરી બાળકોના હૃદય
 સુમા પડે છે તે પ્રતિજિમ્મે વખત જતા
 યવિષ નિમિત્ત પામી અનિદ્ર પચિદ્રામે

થી કડકબૂમ કરતો ગળડી પડ્યો તેનું શું
 શું ? ઇતિહાસ માણી પૂરે છે કે રણમાં
 વા અગાઉ તે પોતાને હાથે જ પોતાનું
 ન કરો નુકસાન હતો મશામમા જવાની
 ગામણી રાત્રે તે બદકર્મના કુવામાં ગળડી
 થયો હતો ” આશ્ચર્ય નથી કે તેવા કટોકટીના
 પ્રભાવ વખતે, વીર્યરક્ષાનું સફળાઈ અને
 અતિથિ વિચારોની જરૂર વખતે, વીર્યના
 મથી અકર્તવ્યને કર્તવ્ય સમજી ભેસવાનું
 કહ્યું છેકાચુ દોય અને તેથી રણમૈથન્યમાં
 વાપતિજનક પરિણામ આ ચુ હોય ! શૂર
 રેર શિવાજીના નિમ્નીમ પરાક્રમ અને બુદ્ધિ
 ભાવથી સ્થપાયેલ હિંદુમાત્રાત્મ્યની ભિત્તિના
 પાયાને દીવો કળનાર તેના પુત્ર સલાહની
 વેલાસપ્રિયતા હતો દેશની પડખીના બીજા
 ન છોમા રાજા કે પ્રજાની વિવાસપ્રિયતા એ
 શું એમ અસાધારણ કારણ છે પશ્ચિમના

મિત્રો અને સીઓ આચાર્ત્તમા થઈ ગયા
 કે, સર્વના કે નિયમિત પ્રદ્યુત્યનુ યથાવત
 ચાલન કરવાથી જ પ્રાણી, મુદ ૧, ગીના, દ્રોપદી
 અને હમયલીના નામે કાગનો વિશાળ પહોડો
 રાખ્યા છતાં પણ જનુ તવા ને તવા પૃથ્વીના
 મેક ખુલ્લાથી બીજા ખુલ્લા મુખી નામ છે
 અને આધુનિક પ્રજાને માર્ગર્ગર્ક થઈ પડ
 કે ગણપર ગૌતમ, જળસ્વામી, મ્યગલદના
 રૂમ જ વિજયશૈલ તથા મુદર્શન શૈલ પ્રમુખના
 કાગલચરિત્રરૂપ નિધિરૂપ, ઉલ્લસવ જન પ્રકો
 કે પ્રદ્યુત્યનો દાંપક મળ, પરાગાથી જથાવી
 રૂપનનોગને અણીટ સ્થાન બાપી લઈ જ્યા
 પ્રાણ હમેશને માટે વિદ્યમાન જ હ મમે
 મિત્રો કાગ ગયા પછી પણ એપેલ સોના
 કે તા વધારે વધારે ચમકનાર આ ઉલ્લસ
 અસ્તિત્વસ્થ વિચારિત્વ એના વિનામ અને
 આશામન આપના માટે જસ છે પ્રાણીન

૫૭૫

મત્ર કુળે જગ જન્મ વધે,
દેવ કહે માનિધ
અક્ષય્ય ધરે જો નળ,
તે પામે નર નિધ પાપ ૯

શેઠ મુદર્શનને ટળી
ગૂળી મિલામન લોય
ગુણ ગાયે ગગને દેવતા,
મહિમા ગિયળનો લોય પાપ ૧૦

મૂળ ચારિત્રુ એ ભલુ,
મમકિત વૃદ્ધિ નિદાન
ગીર મલિલ ધરે જિઠે
તમ હુયે મુજમ નખાણુ પાપ ૧૧

નિવેચન—હે ભય જનો ! દુર્લભિના
નિવાનરૂપ અક્ષય્યેન તમે તજી દો ગધા
જગતુઓ એમા જ મુજાયેલા છે-વિષય
રાગથી અધ બનેલા છે એ અનાદિ વિષય

સાત દેગ જેવા છે એવી મમજ દિવસ
 ખી મુદર સીએને તેમ જ તેમના લલિત-
 વભાવ નિરખીને મનમાં લગારે ગચ્ચતુ કે
 હાઈ જવું નહિ, પરંતુ જમ શાણા માણુએ
 વપવૃક્ષથી-તેની ધાયા, પત્ર, પુષ્પ અને ફળ
 વગેરેથી સભ્ય સાવચેત રહે જે તેમ તેના
 તેસમે જરૂર સાવચેત રહેવું તેમાં જનના મુખી
 લગારે ગફલત કરવી નહિ કે

અત્યંત ધમધમતા અગ્નિવટે તપાવીને
 વવ્યોગ કરેલી હોવાની પૂતળીને અગોઅગે
 તેની પકવું સારું, પરંતુ નરમના અધાર ફળ
 વામવામાં નમન નિમિત્તરૂપ થતી નાગે સાથે
 વિષયાધ જની રમતુ એ જરૂર છે, કેમકે અગ્નિ
 મય પૂતળીને આલિંગન કરનાથી એક જ વાર
 મૃત્યુ થાય છે અને વિષયકોળમાં રચીપચી
 રહેનારી અને જોખને ફેસાવવા અનેક પ્રકારના
 હાવભાવ જતાવનારી સ્ત્રી સાથે મર્યાદા મૂકીને

હેવુ યુક્ત છે કુશીન સ્ત્રીની સ નિધી કુશા
ને પુષ્ટિ મળે છે ૫

કુશીન જનની નાગન તજની યુક્ત છે
મટે તમ કરાધી સ્વશોનની આ ધાય છે માટે
મે તના નિયમયોગમા પશુ મે તવા
મૈદર્જવાળા અને કૃપમ નિનાળા ૫૦ સ્ત્રી-પુત્ર
નાની નાથે વિવરમુખ વિવમવા મ્વછા મ ખી
જુ મ્વ ની નદિ જુલ્યા પામુદેવ જેવી સાહેબી
ના અને કામદેવના અવતા જવા જવુનો
જુ નીતાદનીએ લગાદે આદર ન મ્વે, ૫૧ તુ
ને ઉછરે નિખછી નાખ્યો, તમ પોતાના પવિત્ર
ગ્રીવની સલાય રખા માચ્છતી ખહેનોએ ૫૨-પુત્ર
નાનો કુટે પશ્ચિમ મર્વધા તજવા ૬

સનીશિરોમણિ સીતા દેવીની આગલી
મધી પનિતતા હતા રાવણે કુતુહલથી તેજીના
માથે વિવરમુખ વિવમવા ૬૩ આદ્યો તા

૧૩ ભારી બાગ્છા કે ગોખમા જેમી લોક
!! જેમી નહિ

૧૪ લોખેના વિચારાદિ કાર્યો પણ નીર
!! ને જેવા નહિ

૧૫ મખીઓની સગાને પણ ઠકા મરકરી,
પુરૂષ સ્ત્રીના શણગાર, હામ્ય, વિવાસ અને
આમિ મળધી નિકયા કરવી નહિ

૧૬ વૈરાગ્ય, સમતા-શાંતિ ઉત્તમ જેવી
ભૂમ્યા જ કરવી

૧૭ નોમર-આકર માથે પણ આવાપ
પ્રહાપાદિ ન કરવા તો પત્રી અન્ય જનોની
મગાત પ્રવાણુ તો કરેલુ જ શુ ? મર્યાદ
ન જ કરવા.

૧૮ ચિત્રમા આળેજેલા પણ પરપુરૂષ
જેવા નહિ તો પછી માક્ષાત પ પુરૂષો તો
કરેલુ જ શુ ?

વિષયોથી વિરમીને પ્રગળા હિતરૂપ થનાનું
 પ્રસન્ન વિષયોમા જ પ્રવૃત્તિ કરવી જોઈએ
 કેદા અને મોહાદિ મહા વિપરીતને પેદા
 નાગ અને વધારનારા ભૂડા વિષયોથી
 રમવું અને એ જ વિપરીતને શાન્ત કરે એવા
 વિષયોનું મેવન ઠ પુ સુચ જનોને ઉચિત
 આપ. કામોન્માને પે : કરે અથવા વધારે
 શમ્ભાદિ વિષયોથી અગ્રગા રહેતું અને
 ને જ શમાવે એવા પ્રશસ્ત વિષયોનું મેવન
 તું જરૂર છે પ્રસંગોપાત એવા વિ
 નો કાર્યક વિવેક કરવો જોઈએ

અમૃતની જેમ આત્માને રીતલના ઉપ
 રમે એવી સુશાસ્ત્રવાણી સાબળવાથી, પરમ
 અંતરસથી ભરેલી જિનેશ્વર દેવની અથવા સત
 નોની સુખસુદાના દર્શન કરવાથી, તેમના
 વિષ્ણુ શુભો ગાવાથી, સુગંધી દ્રવ્યોવડે તેમની
 સેવા ભક્તિ કરવાથી અને તેમના ઉત્તમ અંગનો

૬૪ લામવડે મા ? મને દમેલા ઘાડાની
 પેરે ને પોતાની ધ્વજોને મથમવડે બવી
 ને દમવામા આવશે તો તે તમને અબીષ્ટ
 મોમધાને પહોચાવાને બહુ ઉપયોગી થઈ
 શકશે

૬૫ મન, વચન અને કાયાને જો સારી
 રીતે કમળે ગળ્યા હોય તો ત શુભકારો થાય
 છે, પણ જો તંમન આવ મોખા મૂકી નીધા
 હોય તો તે મનાન્મન હાથાનો પેરે શીલવ
 નનો વિનાશ પડે છે દુષ્ટ નિચાર, દુષ્ટ વચન
 અને દુષ્ટ વર્તન ગમે તેવાના નદાચારનો લોપ
 કરે છે

૬૬ જેમ જેમ રાગાદિક દોરો દૂર થાય
 અને જેમ જેમ વિષયોથી મન વિરખા થાય
 (નિવર્તે) તેમ તેમ જીવને મોક્ષપદ નજીક
 મમળું

૬૭ સમમરૂપ કિંલ્લાને વગળી જે સમર્થ

આપણે કે તપાસ = વા જેવું પણ કંઈ
લાગ્યું

તે ન્યૂપચાપ-એક શબ્દ મરજો પણ
|| વા વિના પોતાના આત્મ સમાચાર યોગ્યો
ના મોઢા ઉપર ફાંધ અને વિવાદની કાલીમા
નાઈ ગઈ મોઢેલના અનુચરો પણ રાજાની
ર મુખામુદા નિહાળી બચબીત ગયા

સૂર્યના કિન્નર પણ જે અતપુરમા
વેગતા અરથદે ત્યાં મોઢની ભેટ પહોંચે
માર તો અનાચારની અવધિ જ અમલી
તેણે રાજા શાંતે નિશ્ચય કર્યો કે — “ કલા
તી એક દુરાચારી નારી નીવડી તેને આજ્ઞાન
કેપર જીવવાનો કંઈ અધિકાર ન હોઈ શકે ”

દુનદે નામરિકોને સાથ આપનાર શખ
રાજા કલાપતીને ન્યાય આપવામા અશક્ત
તેવડો ન્યાયપ્રિય જતરાતમાએ “ એ સુ
વર્ણ-વવય કેવી રીતે અને કોની તરફથી

૫ રહી કલાવતી પોતાનું યુગ વિગરવા
 ની “જીવતો મનુષ્ય જન્મે ત્યા” પ્રજા
 બાળને પામે છે ” એ પ્રકારના કુલપનિના
 ધામન ઉપર વિશ્વાસ રાખી તેણી વનવાસના
 નેર નિર્ગમવા લાગી બાળ રાજકુમાર
 તાપમના નાના બાગકે માથે રમતો
 ઝે-એસતો પોતાના તન અને મનના
 સર્થને વિકસાવવા લાગ્યો

(૨)

રાક્ષસીએ રાજની ખાત્રી માટે પાછા
 ફેલા કલાવતીના ઠાંડા અને વવય રાજાએ
 ૫ પરગુરુષ ઉપર આસક્તિ ધરાવનાર
 ૫ને આવી જ શિક્ષા મળવી બોધ્યે એમ
 ને મનાવી રહ્યો એ/લામા તેની નજર
 ૫ની ઉપર કેવલશવેલા અક્ષરે ૫ર પડી

(૧૮૮)

“ હું જનક જુમા ગણ ગંગા ગિરિ
તુ તના પ્રત્યે શોખ સહ મણગ નખા કેમકે
મને જે પ્રમદે મુખ યાય ત તમાજ વર્ત
ને હું તનમનથી જ ધાયવી છું ”

વિજયનો આના ઉત્તર માલગોને વિજ
યોતુ મન પણ વિષયવૃત્તિ ગહિન શાન થઈ
મુખ અને આનંદ મુખ આકૃતિએ જોયા કે
“ હે મુદી ! તારા આના વિવેક બરેલો ઉત્તર
માગી હું ખુશી થયો છું તારી ધાર્મિક
માગણીને માટે હું તારી જેની તથા કરે
કેલી જોડી છે તારી શ્રીમાતિની વિષયવૃત્તિ
પુરે જના વિગેર હોય કે જના તથા
તારી વિષયવૃત્તિ શાન તની અંત છે ત્યારે
પરી પામદ વિષ જેવા વિષયમુખના ઉપલો
ગથી માટે પશુ મુ પ્રયોજન કે ? પૂર્વન
ભાગ્યોદય વડે અકસ્માત મિયગ પામવા
અનુદાતા પ્રાપ્ત થઈ ગઈ છે, તો એવા પ

ઐઃ મહાત્માએ પોતાના શિષ્યોને આપેલો ભોધ

“ હે જુવાન નિષ્ક્રિયો ! ત્રીના સ્વરૂપ
સેવાય પુરૂષના ચિત્તને અચ્ચા જનાનાર
અન્ય કોઈ સ્વરૂપ આજ જાણુશામા નથી

૧ જુવાનો ! ત્રીનુ સ્વરૂપ પુરૂષના હૃદય
માં છે ”

“ ૨ જુવાન નિષ્ક્રિયો ! ત્રીના સ્વર
સેવાય પુરૂષના ચિત્તને અસાધ્યમાન કુળના
અન્ય કોઈ સ્વર આજ જાણુશામા નથી

૨ જુવાનો ! ત્રીનો સ્વર પુરૂષના હૃદય
માં છે ”

હે જુવાન નિષ્ક્રિયો ! ત્રીની મુખ્ય
શિવ ય પુરૂષના ચિત્તને જાનદુન્ય જનાનારી
અન્ય કોઈ મુખ્ય આજ જાણુશામા નથી

એક મહાત્માએ પોતાના ગિરિયોને આપેલો બોધ

“ હે જીવાન બિષ્ણુઓ ! પીતા સ્વરૂપ
ત્રિવાય પુરૂષના ચિત્તને અચળ જનાવનાર
અન્ય કોઈ સ્વરૂપ માં જાણવામાં નથી

૧ જીવાનો ! ત્રીનુ સ્વરૂપ પુરૂષના હૃદય
કળને મરે છે

“ હે જીવાન બિષ્ણુઓ ! સ્ત્રીના સ્વર
ત્રિવાય પુરૂષના ચિત્તને અસાધ્યમાન કરના
અન્ય કોઈ સ્વર માત્ર જાણવામાં નથી

૨ જીવાનો ! સ્ત્રીના સ્વર પુરૂષના હૃદય
મરે છે

“ હે જીવાન બિષ્ણુઓ ! પીની મુખ
ત્રિવાય પુરૂષના ચિત્તને તાનશૂન્ય જનાવનારી
અન્ય એક મુખ નાના જાણવામાં નથી

